

ning skulde finde Synderligt for sig her i Salen, at man, fordi en Mand har en stor Eiendom at bestyre, fordi han f. Ex. om Vinteren bruger Tærkemaskiner og derfor kun bruger et færre Antal Karle, derfor skulde lade de statskøbs Huusmand gaae og bortkøbe den Snee, der falder. Det kan jeg ikke troe vil finde synderlig Stemning for sig i denne Sal, ligesaa lidt som i det andet Thing eller hos Regjeringen.

Monrad: Det forekommer mig, at det er aldeles aabenbart, at det vilde være uretfærdigt og ubilligt, om man vilde paalægge en Mand at levere flere Arbeidsfolk end dem, han virkelig har. Naar en Mand afgiver alle de Karle, han har paa sin Gaard, saa forekommer det mig, at hans Forpligtelse med Hensyn til at præstere Mandskab dermed maa være fyldestgjort. Hvis det bliver nødvendigt at bruge den Bestemmelse, som er tagen i § 7, at tilfuge Huusmand og Inderster til at udføre Sneefastning mod Betaling, og at det saaledes maa antages, at hele Sognets Arbeidskraft er ude paa dette Arbejde, da kan den Mand, der leverer alle de Karle, han har, altsaa sin hele Arbeidskraft, ikke paalægges in natura at yde Mere. Derfor forekommer det mig at være en Hovedgrundsaetning, man maatte gaae ud fra, at Ingen maatte tilpligtes at levere flere Folk end dem, han virkelig er i Bestielse af. At han derimod, dersom han efter sit Hartkorn skulde have at tage en større Andeel i Arbejdet, erlagde Betaling for, hvad han skulde udrede mere, det vilde jeg finde i sin Orden; men da, som allerede bemærket, en Dmgang ofte ligesaa godt kan være udført i 2—3 Timer som i en Dag, saa maatte man vistnok tage Hensyn hertil ved Fastsættelsen af Betalingen.

Til denne Hovedbemærkning skal jeg endnu sœie et Par Bemærkninger. Den ene er den, at idetmindste efter mit Skjøn er Forholdet mellem Assurancesummen og Hartkornet ikke rigtigt. Jeg troer, at man i det Hele maa sætte en Lønde Hartkorns Værdi høiere, end den er opført i Lovforslaget § 5. Endelig forekommer det mig ogsaa, at der er et sær

mærkeligt Spring med Hensyn til Ordningen af de Byrder, denne Lov paalægger. Den, der har 4 Tdr. Hartkorn, skal jo i hver Dmgang levere en Mand; hvad skal nu den levere, der har 3 Tdr. og 7 Skp. Hartkorn? Det forekommer mig, at der her pludselig gjøres et Spring nedad. (J. N. Hansen: Han skal levere en Mand i hver 4de Dmgang.) — Ja, saa har jeg maaskee misforstaaet denne Bestemmelse. Jeg har saa ikke Noget yderligere at tilføie, end at det dog vistnok fortjente at komme under Dverveielse, om ikke hele dette Forhold kunde ordnes paa en noget simplere Maade end den, her er foreslaaet, om man ikke ved Siden af at bevare Forpligtelsen til at præstere den Arbeidskraft, Vedkommende er i Bestielse af, kunde stipulere Betaling for det Arbejde, der skulde ydes ud derover. Jeg troer, at en saadan Ordning vilde være mere i Dverensstemmelse med de sædvanlige Regler for Udførelsen af slige Arbejder, ligesom man ogsaa derved vilde spare megen Tid; thi det er vist nok, at Sneefastningsarbejdet har alle Hovierarbejdet's Egenskaber.

Indenrigsministeren: Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand, som nu havde Ordet, bragte Sagen hen paa dens egentlige Hovedpunkt — der, hvor efter min Mening netop Hovedindvendingen imod dette Forslag maa ligge. Der er i Aften talt om, hvorvidt der var Trang til en saadan ny Lov, som her er Spørgsmaal om, og man har undret sig meget over, at Trangen dertil er bleven benegtet. Sagen er uidentivl den, at man kan tage denne Trang paa forskjellig Maade. Der er maaskee Mange rundt om i Landet — og det har jeg idetmindste faaet fuldstændige Vidnesbyrd om i de Erklæringer, jeg har indhentet siden Sagens sidste Behandling her — der ere enige i, at den praktiske Trang til en ny Lov i denne Retning ikke er stor. Men Sagen stiller sig muligt noget anderledes, naar man tager den fra den principielle Side. Et er det praktiske Behov, et andet et vist Lighedskrav, som man kunde ønske ogsaa her at see fyldestgjort. Men spørges der nu, om Lovforslaget anviser en hensigtsmæssig Veie til et